

הכומר בנימין נוניאז

בהגיענו לקוסטה ריקה, קבלנו לשרותנו מכונית ממשרד התחבורה ונהג נחמד שלא הפסיק לספר לנו בדיחות ורובן על הכומר נוניאז, שעד אז לא שמענו עליו כלום. המזוודות הועמסו על משאית שסופקה על ידי ה"כוח לביטחון ציבורי" (בעצם, משטרה). זו דוגמא של שיתוף פעולה בין משרדים שונים למען קליטתנו הטובה בעבודה והכל לפי בקשות של המשרד לנשיאות.

כך, דרך הנהג נודע לנו על קיום האיש החשוב הזה שכה השפיע על קוסטה ריקה ודמותה ועל יחסים בין מדינתו לבין מדינת ישראל. הוא, בעצם, היה יד ימינו של חוסה ("פפה") פיגרס, כאשר ב-1948 הרימו את נס המרד כנגד שלטונו הקיים של קלדרון גוררדיה אשר לא רצה להכיר בתוצאות הבחירות הדמוקרטיות ומנע מהנשיא הנבחר (אולטה) להיכנס לתפקידו. הדבר גרם למלחמת אזרחים ופפה פיגרס ניצח ונהיה לנשיא הזמני. לאחר מכן העביר את השלטון לאולטה, בשונה מהרבה מדינות בהן הזמני הופך לקבוע...

ברבות הימים פיגרס הצליח להיבחר פעמיים לנשיא המדינה. בממשלה הזמנית, הכומר, מאזור הכפרי קורונדו, היה לשר העבודה והקים את משרד השיכון ("אינברו") באותה שנה, ישראל לחמה למען עצמאותה ואנשי המפלגה שפיגרס הקים (ליברסיון נסיונל) ראו בנו דוגמה, שיש לחקותה, למען בנייתה המחודשת של ארצם.

בשנת 1965, כאשר התחלנו את שליחותנו, הכומר היה מרצה לסוציולוגיה באוניברסיטת קוסטה ריקה, בעיר סאן חוסה, בירתה, ואז נבחר כיושב-ראש של המכון ליחסי תרבות קוסטה ריקה-ישראל.

בשנת 1967 נתבקשתי על ידי שגריר ישראל בקוסטה ריקה לשמש מרכז לועדה הזו ומאז התהדקו יחסי עם הכומר. באותה תקופה, ובמיוחד לקראת חגיגת 20 שנה למדינת ישראל, קיימנו מספר אירועים, בחסות השגרירות והועדה שלנו.

ב-1971, כאשר הכומר כיהן כשגריר קוסטה ריקה בישראל (בפעם הראשונה), נולד בננו הצעיר-ניצן.

הכומר, שאמר לנו שעוד לא היה נוכח בטקס ברית-מילה, הוזמן על ידינו לבוא ולהיות סנדקו, דבר שקיבל ברצון וטרח, תמיד, לציין בפני כולם את הכבוד שהרגיש באקט הזה.

בהיותו בארץ כתב את הספר "מקורונדו להר ציון", על דרכו להתקרבות ליהדות ולישראל.

הוא זכה לחזור לישראל ולכהן בפעם השנייה כשגריר ארצו, בשנת 1977. ב-1975 כאשר זנו באומות המאוחדות על נושא "ציונות-גזענות" טס במיוחד מקוסטה ריקה לאו"ם בכדי להתקיף את ההחלטה הזו ולהגן, בשם ארצו על מדינת ישראל.

בספטמבר 1994, כאשר הייתי בסיוור, מטעם המפלגה, באמל"ט, קבלתי הודעה מחברנו המשותף, אלחנן הרלב שהכומר חולה מאוד וכדאי שאסע אליו לביקור. הוא שלח לי על חשבוננו, כרטיס טיסה מדומיניקה לקוסטה

ריקה ושמחתי שהצלחתי להגיע אליו ולמסור לו את אהדתנו אליו, לפני שהוא נפטר. על פטירתו כתבתי כמה מילים שהתפרסמו בעיתון ההסתדרות "דבר" ב-26.9.1994
במאי 1997, כאשר ליוויתי את פרס בביקור בקוסטה ריקה נסענו לבקר את קברו של הכומר, אשר נמצא בחוץ, בכניסה לכנסייה בקורונדו, בה חיי מרבית חייו, ושם פרס הניח זר פרחים.
בנו, רודריגו קררס, שהגיע במשרד החוץ שלהם לדרגת סגן-שר כיהן גם פעמיים כשגריר ארצו בארצנו (אוקטובר 1998-אוקטובר 2001 ומסוף 2010 עד היום בו אני כותב זאת)

תרגום סימולטני, בכתב וקונסקוטיבי

בעולמנו, עולם חדש, כאשר אנשים עוברים בקלות ממדינה למדינה, השפה השונה כבר לא מהווה בעיה לתקשורת בין האנשים, עקב השימוש ההולך ומתפתח בתרגומים, ובמיוחד בתרגום הסימולטני. זהו מקצוע הדורש שנות לימוד והתנסות. בארץ, עד כה, אפשר ללמוד זאת רק באוניברסיטת בר-אילן, במשך מספר שנים שבסופן מקבלים תואר של מתרגם סימולטני.

הרבה פעמים החיים הם יותר דינמיים והאדם, לפעמים, נזרק לים ובו מתחיל לשחות... כך קרה לי בהתנסות שלי בנושא הנידון. בשנים בהן עבדתי כמדריך ולאחר מכן כמנהל המרכז ללימודי קואופרציה וענייני עבודה של ההסתדרות, בשנות ה-70, היינו מביאים לקורסים השונים, מתרגמים לספרדית כיון שבאותן השנים המרצים המקצועיים שלנו הרצו בעברית או באנגלית והמשתלמים הרי באו מאמריקה הלטינית ורובם ידעו רק ספרדית.

באחד מן הימים, כאשר המרצה בנושא "שיווק קואופרטיבי" היה צריך להתחיל את הרצאתו, קבלתי צלצול טלפוני מהמתרגמת המצוינת-אסתר גילון-שהיא נמצאת בדרך מרחובות (שם תרגמה בקורס אחר) והיא עומדת להגיע באיחור קל ומבקשת שבינתיים אכנס לתא המתרגמים ולהתחיל לתרגם עד שהיא תגיע, בעוד 5 עד 10 דקות. התנצלתי בפני המשתלמים, התחלתי לתרגם כמיטב יכולתי(שלטתי בפורטוגזית ופחות בספרדית) ואסתר, שהייתה בפקק תחבורתי הגיע רק אחרי כ-30 דקות. כאשר החליפה אותי, יצאתי מהתא וזכיתי למחיאות כפיים מהמשתלמים על תרגומי. בסוף היום, אסתר פנתה אלי ואמרה: "אם הצלחת לתרגם בספרדית, למה שלא תהיה מוכן לתרגם סימולטנית בפורטוגזית?"

כך התחלתי את הקריירה של מתרגם סימולטני, בלי לימודים באוניברסיטה ובלי ניסיון קודם. מה שכן עזר לי היא העובדה שיכולתי לדבר מהר. כמוכן שלקראת כל יום תרגום השתדלתי לקבל חומר על הנושא, בכדי ללמוד ולחפש את התרגום למילים הקשות יותר, על מנת לא להתבלבל ברגע התרגום, במיוחד כאשר הנושאים היו די מקצועיים.

קיבלתי הזמנות מהרבה מקומות ועל נושאים שונים, כולל מבית הנשיא ומהכנסת. דווקא בכנסת צצה בעיה: חצי דקה של בלבול, כאשר החבר שתרגם יחד איתי (בעל ניסיון בתרגום בכתב וחדש לגמרי בנושא של